

Verkondiging Pinksteren 2020

Exodus 24:12-18 & Handelingen 2:1-13

de kunst van ontvangen

Beste gemeente,

Inleiding

We kunnen wel wat Geestkracht gebruiken.

Want we zijn veel minder 'samen' dan voorheen.

Liever geloof ik in de roep die je nu overal hoort: 'samen sterk'. Liever leef ik alsof het Corona virus er niet is.

Maar in deze tijd zien we juist hoe snel onze kracht kan afnemen. Wat het met je doet als je geïsoleerd raakt.

De afgelopen week kwam een gevoel van bezorgdheid om de gemeenschap op me af:

We komen elkaar niet meer automatisch meer tegen rondom de kerk. We zitten meer op onze eigen vierkante meters dan ooit, onze gemeenteleden uit Emmaüs nog het meest. En als je elkaar niet meer met regelmaat ontmoet dan trek je je ook minder op aan de energie die de gemeenschap geeft en aan de geloofswaarden die de gemeenschap doorgeeft. De kracht van meer mensen bij elkaar, dat gevoel van 'gedragen te zijn in een hoopvol verband'. Het is veel minder vanzelfsprekend dan eerst.

We missen een heel stuk van hoe we waren.

Leerlingen die leven met de dood van Jezus

De dood van Jezus laat zijn volgelingen achter met de schokkende waarheid dat ze niet meer 'samen sterk' staan. Ze waren als leerlingen van Jezus samen sterk. Vooral omdat Hij aanvoerde. Jezus was hun grote inspiratiebron. Hij was standvastig in zijn hoop en zijn verkondiging van Gods recht en vrede. Hij gaf het voorbeeld hoe het kan, leven met liefde voor de naaste gelijk aan jezelf. Hij verstond de kunst om de liefde van God te ontvangen. Daarom kon hij het doorgeven aan de mensen die God het hardste nodig hadden.

Jezus had zoveel geestkracht, dat hij radicaal was. Hij stond voor de mensen die het allermeeft te lijden hadden in de samenleving. Hij kwam op voor de arme, de veroordeelde, de schuldige. Elk mens was in zijn ogen een kind van God die het waard is om geliefd te worden.

De volgelingen van Jezus konden zich aan zijn energie optrekken. Hij was hun rots en hun sterkte.

Zijn hemelvaart gaf de schok dat dat weg is: de hoop en kracht van het samen bidden en werken.

Ontvangen

Maar, de gelovigen laten zich niet zomaar uit elkaar drijven. Ze zijn, dat horen we in het begin van Handelingen, na de hemelvaart doorgedaan met de lopende zaken. Ze hebben de lege plek die Judas achterliet, opgevuld. Ze kozen een nieuwe leerling om hun getal weer vol te maken, Mattias. En ze hebben elkaar niet losgelaten, want ze komen samen.

Dus, alles wat in hun macht lag om te doen, hebben ze gedaan.

Dat is blijkbaar genoeg. Want na hun voorbereidende werk van dag tot dag, ontvangen ze de Heilige Geest.

Pinksteren gaat om de kunst van ontvangen.

Ook Mozes ontvangt op de berg Sinaï de stenen tafelen met daarop de 10 woorden van God. We noemen ze vaak de 10 geboden. Onbedoeld klinkt het dan alsof het bij deze woorden van God gaat om iets wat je van hogerhand wordt opgelegd. Maar het grote van dit moment op de Sinaï, dit centrale moment in de geschiedenis van God met het volk Israël, is juist niet dat de mens wordt gedwongen, maar dat mensen worden vastgehouden in een verbond, een relatie, waarin God mensen steeds een nieuw begin geeft.

Als mensen in de woestijn verstrikt raken en geen sprankje hoop of geestkracht meer hebben, dan ontvangen ze van God een nieuwe levensrichting, een nieuwe levensinvulling, nieuwe woorden van leven.

Vuur

Dat gebeurt op de Sinaï, dat gebeurde met Pasen, dat gebeurt vandaag.

En dat nieuwe begin komt in de Pinksterteksten uit de Bijbel door vuur. Dat is de overeenkomst tussen het moment op de Sinaï en het moment in Handelingen 2: dat God door vuur komt. Op de Sinaï is God aanwezig in een soort vuur. En iets van vuur wordt zichtbaar boven de hoofden van de gelovigen die na Jezus' dood bij elkaar zijn op het Pinksterfeest.

De heilige Geest is als vuur. De Geest van God vuurt mensen aan. En verspreidt zich als vlammen die mensen aanvuren.

Want de Geest van God raakt mensen!

Wat de HG uitwerkt - verandert ons van binnen maar werkt door in ons doen en laten

Wat zo lastig aan Pinksteren is, is om te omschrijven wát de gelovigen dan ontvangen.

Het lijkt allemaal heel meeslepend en gepassioneerd; de Geest ontvangen. In onze tijd echt iets voor spirituele types, vrome geestelijken of halleluja-gelovigen, of wat voor stereotype je er maar bij bedenkt. Nuchtere mensen worden niet zo door de heilige Geest aangeraakt, toch?

Of is het soms gewoon moeilijk om de Geest te herkennen?

Als je goed leest, dan kom je erachter dat de gelovigen die de heilige Geest ontvangen er op geen enkele manier zelfverzekerd over zijn. Het is niet zo dat ze weten wat hun overkomt. De Geest van God komt onverwachts en op een vreemde manier, amper te beschrijven – iets met een windvlaag en vuur. Het is erg overweldigend. Het maakt de gelovigen onzeker, want het is niet te snappen en brengt hen in verlegenheid.

De Griekse woorden waarmee is opgeschreven wat er innerlijk met hen gebeurt, geven aan hoe heftig hun gemoedstoestand veranderd. Hoe het hen in verwarring brengt. Als een stormwind die alles door elkaar blaast, gaat van binnen alles door elkaar.

En natuurlijk zijn er mensen die daarop reageren door te zeggen: ah die zijn gewoon een beetje gek. Ze zijn dronken. En dát is nou net hoe ook wij de Geest zo aan de kant kunnen schuiven.

Zo'n moment van geraakt zijn door God, kan zo aan je voorbij gaan. Dat je het niet hebt herkent.

Soms sta je er gewoon niet voor open. Ik kan in de tuin zitten en om me heen kijken, maar totaal niet zien wat er om me heen is. Ik zit in gedachten ergens anders. Ik ben vermoeid. Of er is iets anders wat me erg bezighoudt. Er kan een nieuwe boom in de tuin staan en ik zie het niet. Maar als ik rust in mijn hoofd heb. Als ik tijd heb. Dan zie ik niet alleen die boom, dan zie ik ook het nieuwe aardbeetje aan de plant, dan zie ik dat de poes ook snorharen op haar voorhoofd heeft, dan zie ik allemaal mooie kleine dingen.

Je geest kan openstaan voor je omgeving. Dat geldt niet alleen voor de natuur om je heen. Het geldt ook voor de mensen waarmee je samenleeft. Die kun je zien – hoe ze zich voelen, hoe ze eruit zien, de details in hun gezicht of bewegingen, hun woorden. Maar een groot deel van de tijd gaat het langs je heen.

Zo kan Gods Geest ook langs je heen gaan.

Net als in het verhaal over het Pinksterfeest. Er zijn mensen die de Geest zien komen in de volgelingen van Jezus en die het als dronkenschap afdoen.

Maar, er zijn ook mensen die erdoor aangestoken worden! Die delen in de verwondering. Die zich laten raken door de verhalen over Gods grote daden. Die God danken en lofprijzen.

Bij dat delen in verwondering moet ik denken aan Nederland zingt, omdat veel mensen in onze gemeente dat graag kijken. Als je dat voluit samen zingen van bekende geloofsliederen ziet en hoort, dan tilt dat je even op, ook al zit je in je eentje in je huiskamer. Je deelt in de geloofskracht die daarvan uit gaat.

De leerlingen van Jezus die de heilige Geest ontvangen zijn door dat moment enorm aangevuurd. Want ze zijn op weg gegaan om over Christus te vertellen aan iedereen die ze tegenkomen. Niet alleen met woorden; ze willen ook in zijn Naam leven. En ze wisten hoe Jezus leefde naar de wet van Mozes. En hoe hij de 10 woorden die Mozes aan Israël gaf, samenvatte in de boodschap God lief te hebben en de naaste als jezelf.

Slot

In die geest leven is een leven lang steeds opnieuw de Geest van God leren ontvangen. Want elk moment in je leven kan de Geest van God ons woorden aanreiken die wij verstaan. Waardoor we aangevuurd worden. En dat is niet altijd groot en meeslepend. Een klein vlammetje is genoeg om een vuur aan te wakkeren. Kan een nieuw begin zijn, van beter omgaan met de mensen die het dichtst bij je leven. Geven om de mensen verder weg in moeilijke omstandigheden. Opkomen voor arme mensen, veroordeelden, schuldigen.

Anders om te gaan met je geld, met de natuur. Andere mensen evenveel gunnen als je jezelf gunt.

Door Gods Geest leven vergt een leven lang oefenen. Maar het begint ergens.

Op de Sinaï, waar God vraagt Zijn woorden steeds opnieuw te horen en in praktijk te brengen.

Op Pinksteren als de gemeenschap begint om het vuur van Gods nieuwe wereld te verspreiden.

Vandaag. Bij de Geest die je ontvangt en die je inspireert in jouw leven naar Gods rijk toe te leven.

De komende weken en maanden in onze gemeenschap, waarin we aan elkaar gegeven zijn om Gods Geest onze kracht te laten zijn. Samen in de naam van Christus, beginnen we steeds weer opnieuw, zo vaak als nodig is. Vanuit de kracht en sterkte van onze Heer, Jezus Christus.

Amen.